

מגמות ודרכים באימון צבאי

גנרל-בריג' לוויס א. היטלר

מגמות האימון הצבאי כיום

האימון של היום — צריך שיהיה בו יותר מאשר סתם שהיה בקרבנו של נפץ-גרעיני, עליו לשמש מענה על דרישותיו של שדה-הקרב של המחר. עלינו לברר ולודא היטב כי מאמנים אנו לקראת הדברים הנכונים והנישה הנכונה.

הגורמת להדף חזק ומעלה עננה דמוית-פטריה אשר ניתן לראותה ממרחקים עד 4.5—5 ק"מ.

אולם האימון של היום צריך שיהיה בו יותר מאשר סתם התקרבות רבה אל מקום הנפצים הגרעיניים שבסביבת "דורט רוק". צריך שיהיה בו משום מענה לתביעות שדה-הקרב של המחר. עלינו לברר ולודא היטב כי אמנם מאמנים אנו לקראת הדברים הנכונים, ובדרך הנכונה. טוב-טוב לנו כי נזכור שבין חליפות-השריון המושלמות ביותר, הן חזקות ביותר והנאות ביותר של אבירי ימי-הביניים ישנן אף כאלו אשר יצרו אותן כבר לאחר הופעת אבק-השריפה בשדה-הקרב. אותן "חליפות" — את צורתן צרו באופן שהיוו סדרה שלמה של שיפועים, בזווית-נטיה שונות, על-מנת שתוכלנה להסיט את הכדורים הפוגעים, כשם שהסיטו מתמיד את ה"חניתות. האבירים שביבשת אירופה התאמנו ודאי בשקידה בחליפות-שריון אלו; אך האמנם מתאמנים היו לקראת הדבר הנכון?

1200 האבירים הצרפתיים, שנטבחו בחציהן של הקשתות-הארוכות הבריטיות במערכת קראסי) ב-1346, התאמנו כיאות, אולם הם התאמנו לקראת סוג הלוחמה הבלתי-נאות. אותו צבא צרפתי פיגר אחר אורח-הפגיעה החדש. יתר-על-כן, זו היתה המאה של השריון העשוי לוחות-פלדה רצופים והפרשים הלכו ואיבדו את ניידותם, כתוצאה מ-ההפרזה בעומס השריון שבאה לשם הבטחתם. אכן, היתה זו מאה של מגמות צבאיות הנתונות בשינויים ובתמורות.

נמצא, שיכולים אנו להתאמן ולאמן, ואפילו אי-מון מאומן, ועם זאת אפשר שמאמצינו יהיו מכוננים לקראת טיפוס הלוחמה הבלתי-נאות. הצבא אינו

לפני עשר שנים היו שוכני נגסקי והירושימה בני-האדם היחידים אשר התנסו בנסיון של קרבה-מהודקת אל נפץ אטומי ממשי. בראשית קיץ 1955 המתנינו גייסות מקרב צבא-ארה"ב לאורכו של תחום-היקף שמסביב לאזור הנפץ הצפוי של פצצה אטומית — על-מנת לנזע, לאחר שתתפוצץ, בטנקים ובמסמיי-גייסות M59 דרך אזור-ההדף, כדי "לנצל" ניצול-טקטי את תוצאות ההתפוצצות. במסגרת ה"סדרה השוטפת של ניסויים אטומיים בקרבת "סלע המדבר" (נעזדו כ-9000 איש להיות עדים להתפוצצויות אלו, — אחדים מהם ממרחק של כ-2300 מטרים בלבד מ"נקודת-האפס" שעל-פני הקרקע. מתחת לנפץ האוויר הצפוי כיום הצבא אינו חושב עוד במושגים של שאירים) — סתם, לאחר שתארע התפוצצות אטומית במלחמה, כי אם מתאמן כדי לפתח שאירים-לוחמים, ועל-מנת שיהיה מוכשר לנצל נפצי-ההדף האטומיים. בכל התמרונים, "תרגילי מוצב-הפיקוד" ו"משחקי-מלחמה" מפעיל הצבא הפעלה-טקטית כלי-נשק אטומיים — משני הצדדים. לשם השגת האווירה המציאותית, בתרגילים-טקטיים, ובתמרונים שבפועל, יש לו לצבא "מקדמה" נפצים אטומיים" משלו, שיוצר במיוחד לכך — מין תחבולת

(1) "דורט-רוק" ("Desert Rock") כשמו באנגלית.
(2) שאירים (survivors), אלה שרדו בחיים, אחרי אסון אקרב — או במשפחה לאחר מות אחד מבני המשפחה.
(3) מדמה — simulator.
(4) זכנ מוסף המחבר בהערות שוליים: "אבידות אחרות במערכה זו היו: 1400 אצילים נושאי-כלים, 4000 פרשים חמושים ו-30,000 חיילים מן הסוגים הנחותים". אכן, מספרים אלה מסופקים הנם למדי, וההיסטוריון הצבאי אותו מצטט המחבר, ודאי שנחפס להפרזה גזירת, אך אין בכך כדי לגרוע מהערכתו ההיסטורית הכללית הקולעת של בעל-המאמר, — המעור.
(5) לעומת צורת השריון הקודמת שהיתה מקובלת בי-שלבים הראשונים בימי הביניים, שריון-טבעות שהיה כבד פחות וגמשי יותר. — המעור.

האטומית. יתר על-כן, ל"משחק" — אשר תוצאותיו היו משביות-רצון — הוכנס סדר-המערכה) ה- סוביאטי. שהיה קים אז באירופה, בתור הכוח התוקפני הלוחם נגד יחידות בנות-הברית. "משחק-מלחמה" זה, שכונה "אלת-הקרב" ("Battle-Mace") נעשה בסיס לתחרון "רוח מערב" ("West-Wind") של הקורפוס השביעי, שנערך בסתיו 1954. שני הצדדים השתמשו בכלי-נשק אטומיים, ותוצאות שני התרגילים הללו הוסיפו תוספת-של-ממש לידיעותינו ולהתקדמותנו.

מאמצים אלה ואחרים מצד הצבא יצרו את הפסד לבוחנים נוספים. אחריהם באו תרגילים "לכו ב-עקבותי" ("Follow-Me") ו"בולק כחול" ("Blue-Bolt") בארצות-הברית.

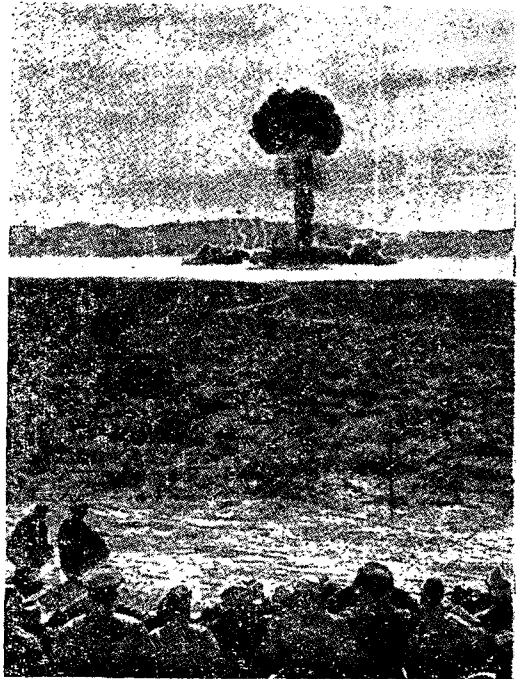
במשך תרגילים אלה, שנערכו בחורף שעבר ב- שטחי "מצודת-בנינג" ו"מצודת-הוד", נבחנו ה- תפישות בענין ארגון, תפקידיהן ודרכי פעולתן של דיביזיות רגלים ושריון. מטרת בוחנים אלה היתה:

- לפתח צורות ארגון ומבנה שתהיינה ניידות ו-
- גמישות יותר;

- להגיע לניצול מכסימלי של השכלולים הטכניים;
- להשיג, כמידת האפשר, נוסחה רצויה יותר ליחס בין עצמת-הקרב של יחידה לבין כוח-האדם ה- נדרש בעבורה).

לשנת 1955 מתוכנן התרגיל "זרדי ערבה" ("Sage-Brush"), אשר נועד להיות תרגיל משולב-חילות בקנה-מידה נרחב ויהיה מבוסס על תחרון חופשי של שני הצדדים). בו תהיה לתוקפן עליונות מס- פרית. שוב יובאו לידי שימוש כל-ינשק אטומיים על ידי שני הצדדים. במסגרת "זרדי ערבה" יבחנו, כמור-כ, תפישות הסיוע הקרבי והסיוע השירותי של "ארמית-השרדה הניסויית" לרמות הקורפוס והארמיה. במסגרת "זרדי ערבה" נועדים להתקים בסך-הכל 17 בחני גייסות, שכל אחד מהם הוא מעין תרגיל בפני עצמו.

"לוגקס 55" — תרגיל-מוצב-פיקוד לוגיסטי — נקבע אף הוא בתכנית של שנה זו במצודת-לי, בווירג'יניה שבארה"ב. זהו התרגיל השנתי מסדרה הנערכת כבר שנים אחדות. היא משמשת אמצעי-אימון לתלמידי הכיתות המתקדמות של בתי-הספר הטכניים והמנהלתיים של צבא ארה"ב. בתכנון-מטה ובפעולות-מטה ברמות הגבוהות, לשם סיוע לוגיסטי לארמיה הנמצאת בזירת-מבצעים פעילה. תרגילי "לוגקס" הפכו לחלק בלתי-נפרד מתכנית הלימודים בבתי-הספר הטכניים והמנהלתיים. ומספר ניכר של

הפיצוץ והצופים

מתכנן לעשות זאת, ומסיבה זו מנהלת סדרה נמ- שכת והולכת של בוחנים טקטיים וארגוניים, המתוכ- ננים לעיצוב הצבא לקראת הפעלתו התכליתית-יותר בלוחמה "אטומית". כמור-כ יש לזכור, כי צבא ארה"ב חייב להיות מוכן להלחם הן במלחמה אטומית והן בהתנגשויות מקומיות-מוגבלות, ובאלה המת- רחשות לא במרכזים הגדולים כי אם בתחומי ההיקף של ה"גושים".

גנרל-לויט גיימס ס. גאבין נתן הוראה בראשית 1954, שעה ששימש כמפקד הקורפוס-השביעי של צבא-ארה"ב באירופה, לערוך "משחק מלחמה" אטו- מי. חודשים אחדים של עבודה מאומצת ע"י מטות הקורפוס-השביעי והדיביזיות הניחו את היסוד ל- "משחק-מלחמה" היסטורי זה, כפי שאפשר לראותו כיום. זהו "משחק-מלחמה" היסטורי ורב-משמעות משום שבמסגרתו שלו נוצרה לראשונה, ואף נוסחה, התפישת בענין קבוצת-הקרב כתא-היסוד ללוחמה

(*) דהינו, רשימת גופי-המשנה והיחידות של צבא מסוים, ותנוחתם לפי האזורים. ("Order of Battles").

(*) דהינו, במלים אחרות, להפיק עצמת-קרב רבה יותר ע"י מספר אנשים נתון — או להפיק עצמת-קרב נתונה ע"י מספר אנשים תועט יותר.

(*) דהינו — במקרה זה — לא תרגיל תד-צדדי מבוקר. ("Logex-55" פירושו "תרגיל לוגיסטי").

(Logistical Exercise)

הרצאות ועבודות מוקדש בהם להכנה לתרגיל זה.

האימון הנוכחי של הצבא הפעיל

הצבא הפעיל אינו עוד צבא רובאים, תותחנים, טבחים ופקידים בלבד. התותחן של מלחמת-העולם השניה יכול היה אמנם, בזמנו, לשרת מספר כלי-נשק בני קליברים שונים; אך עתה חייב התותחן להתמחות לשירות אחד הכלים האלה:

1. התותח "האטומי" בן 280 המ"מ.
2. הרקטה "יוחנן הישר" ("Honest John").
3. הקליע-המונחה "ניקא" ("Nike"). ביונית "נצחון".
4. התותח הנ"מ "מטאטא-השחקים" ("Skysweeper").
5. הקליע-המונחה "קורפורל" ("Corporal").
6. או כל אחד ממספר טיפוסים כלי-נשק ארטילריים בעלי הסע-עצמי.

אפילו לגדוד-המרגמות יש עתה מכ"ם משלו.

צריח הטנק M48⁽¹⁰⁾ עמוס בלוחות-מחוגים, מכ"שירים, תחבולות ומתגים⁽¹¹⁾ חשמליים כמעט כמו מטוס קרב סילוני.

42 שבועות רצופים של אימון בבית-ספר נדר-שים כדי "לצר" בקראש-מומחה מוסמך לקליעים מונחים "ניקא".

כיום גדלה-והולכת בקביעות ההגנה הנגד-אווירית של צבא ארה"ב וכל שנה מופעלים בשירות פעיל גדודי "ניקא" נוספים. כן מוקמים-והולכים גדודי קליעי-"קורפורל". בכלי-נשק חדשים אלה ואחרים מאמן צבא ארה"ב אלפי חיילים וקצינים.

בין ידיעות קצרות על תמרונים, המופיעות מדי פעם בפעם בעתונות, תמצא גם דינים-יחשבוניות עתונאיים בענין האימון הבסיסי. אולם, בין שני ה"קצוות" הללו — תמרונים כלליים ואימון הפרט — משתרע תחומו של האימון היחידתי, אשר יחסית אינו זוכה לפרסום, ועם זאת הוא-הוא האימון ה"מרתק" יחדיו את צוותי-הקרב להיותם כוחות לוחמים תכליתיים. אימון זה נמשך מדי יום ביומו בכל היחידות שבתקן הצבא. מאירופה עד פנמה, אלסקה והמזרח הרחוק, כל היחידות-הלוחמות ב-

⁽¹⁰⁾ גלגולו האחרון של הטנק "פאטון". — המער.

⁽¹¹⁾ מתג — switch

⁽¹²⁾ כאן, ובמודמנויות אחרות, מתכון הביטוי "תוקפן" לצד-שכנגד בתמרון" אשר מזה כמה שנים הונהג בצבא ארה"ב כי מציגות אותו יחידות שאומנו במיוחד לכך ("Aggressor") ושאר מריסם והגורם, מבנם ואורח הפעלתם הטקטית שונים מאלה של צבא ארה"ב, עלי-מנת להקנות לתרגילים את התחושה של "אויב ממש". בענין זה ראה — "מערכות" חוב' ס"א עמ' 43, "האגרוסור" בפעולה, וחוב' ע"א, עמ' 67, "ממשות באומנים" (ביחוד — עמ' 70) וכן עמ' 100, "רשמי תמרון אמריקאי".

אירופה עוברות מדי חודש אזהרות-כוננות ותוך שעות אחדות מרגע האזהרה נמצאות היחידות בשדה ב"פועל ממש. גדודים נדרשים לפנות כליל את הקסרקטינים שלהם תוך שעתיים. הם נושאים עמם תמיד את המטען הבסיסי של תחמושת-חיה, דלק ומזון. משמצרף אתה את התרגילים-הגדודיים, תר-גילי-מוצב-פיקוד ותמרונים, נמצא כי יחידות-לוח-מות אלה מבלות בשדה חלק גדול של ימות-השנה. תרגילי-מוצב-הפיקוד מתנהלים במחזור קבוע במשך כל השנה. הם שייכים לעתים במידה גדולה מאוד — לסוג העניינים שחובות סודיות חלות עליהם, על-כן קורא אתה בעתונות רק מעט על אימון זה.

האימון הבסיסי מהווה חלק גדול ממאמצו הצבאי בארץ המטרופולין, ארצות-הברית. המתקנים בהם הוא נערך, פתוחים לגישת העתונות והציבור, ועל-כן זוכה הוא, לעתים קרובות, במידה מרובה של "כיסוי" עתונאי.

ואולם, אני חוזר וקפנה את תשומת לבכם ל-אימון היחידתי שפסגתו היא בוחן-השדה השנתי של כל גדוד. לפני בוחן זה נבחנת, באופן דומה, כל מחלקה, פלוגה וסוללה.

בוחנים אלה הם תרגילים טקטיים מפרכים, ש-בהם נראים מפקדי גדודים, פלוגות ומחלקות — כשהם אדומי-עינים מחוסר-שינה וכן נראים צוותי-הטנקים, כיתות-הרגלים וצוותי-התותחים — כי תוצאה משלושה ימים ושני לילות של "מציאות" טקטית" ללא מנוחה כלל, או עם מנוחה מועטת. "התוקפנים"⁽¹²⁾ הם ממשיים, ואת אירת המציאותיות מטפחים עד לקצה האפשרות. ביום האחרון של בוח-נים אלה "משחרר" הגדוד (ויהא זה גדוד טנקים או גדוד רגלים) את מלוא עצמת אשו בתחמושת חיה. וזאת לזכור כי, במשך שני ימים ושני לילות לפני-כן תמרנו אנשי הגדוד נגד תוקפנים ממשיים. ה-אנשים ענפים עד מות, ויש צורך בסגולות מנהיגות — ובמנהיגות — שיהיה בה כוח וכורשר שכנוע, כדי להמריץ את האנשים להתקדם, למנעם מלהרדם, ולשמור על ערנותם לעת הגיעם לשלב הירי ה"חיי". בשלב זה, מביימים את התוקפן באמצעות דממים או כיוצא בזה — כי עתה מטיל הגדוד את אשו החיה על יעדים ממשיים. כל כלי-נשק חייב לירות — ולירות בדייקנות, משום שחיילים חיים של הגדוד נמצאים קדימה, באגפים ומתחת לאש זו. ה"מצי-אותיות" מתחילה במטען נאפלאם המוטל על היעד. אחריו באות פצצות, ואז מונחת אש ארטילרית, אשר מתחתיה נעים קדימה האנשים, הרגליים ואלה

שברכב. תקופה סופית זו של הבוחן היא גם אימון. אכן, זהו בוקר אשר בו מוטב לדקדק בביצוע. אם נבשל הגדוד, פירושו של דבר, בדרך-כלל, החלפת המפקד, ותמיד יחזור הגדוד על הבוחן תוך כמה חודשים.

דברים אלה יתנו לך מעין מפתח לאימון של דייט. אימון המכוון להשגת הכשרה שלמה לקרב. מציאותיות באימון

העדות הטובה ביותר למאמצי הצבא להחזיר מציאותיות אל תוך האימון, משמשת הפעילות רבת-הפנים בתרגיל הגדול שבסביבת "דורט רוק".

בתמרון אטומי זה נקבעה יחידה בת-2800 קציני וים וחילים להמצאת סיוע לוגיסטי ולהשתתפות ביצירת התנאים לתרגיל. כתוספת לכך — קבוצת משקיפים בת 1000 איש שנבחרו מן הגלילות ה-צבאיים השונים. חברות-חבורות מיחידות שונות, (במספר כולל של 650 איש) נועדו אף הם להיות צופים בהתנפצויות, על-מנת לחזור אחר-כך אל מקום חנית הקבע של יחידותיהם; ולבסוף — יחידות הבוחן, 2200 איש במספר כולל, המהווים את כוח-המשימה המשוריין, מפעילים את מערכת-הקשר של חיל-הרגלים ואת עמדות-התצפית של הארטי-לריה.

אנשי-צבא אלה למדו את האפשרויות והמגבלות של תחבולות גרעיניות שונות, בגחנם בחפירות באזור הקדמי, שעה שמופעלים נפצים אטומיים, יבבדקם ציוד שהוצג חשוף להתפוצצויות האטומיות. הפחד הגדול ביותר — הפחד מפני הבלתי-נודע — הודבר, כאשר חוזרים החיילים הללו ליחידותיהם בכל חלקי ארה"ב, הם מעבירים לחבריהם החיילים את הידיעות אשר רכשו. דבר זה נעשה גם בדרך הרצאות שבתכנית "הסברה לגייסות" והן בשעת גלגול ציובאטים בחברותא בחדרי הקסרקט.

אוירת המציאותיות לובשת גם צורות אחרות. ישנו ענין האימון הגופני המבוצע עתה בסדירות ובהתמדה, כושר הקליעה מקבל עתה הדגשה רבה מכפי שהיה אי-פעם, מאז מלחמת-העולם השנייה.

בעת האחרונה פיתחו הצבא והצי מטרות-דמות⁽¹⁾ חדשה, מסוג המטרות-הקופצות המופעלות חשמלית. יכול אתה לירות ו"להמית" מטרות-דמות זו — הינו, היא תיפול כאשר יפגע בה קליע, אולם לא ותתהפך על-ידי משב רוח. היא קלה (ניתנת לנשיאה

על ידי איש אחד) ויכולה לרשום עד 600 פגיעות לדקה על לוח-הפיקוח הקטן שנמצא בקריהוריסים⁽²⁾. מטרה זו ניתנת להרמה מקי היריה באופן אבטומטי. פירוש הדבר שיכול אתה להציב את המטרות הללו בכל מקום שבו מצוי שטח-אש לכלי נשקך ואינך נזקק לחבלים ולגלגילות של מטנח הקבע. זוהי דרך חדשה ל"קחיות" את האויב, ואחר ל"המיתו" בתהליך של אימוני קלעות-שדה.

תחבולות-עוזר חדישות אחרות נמצאות עתה ב-שלב של פיתוח, וגם תכליתן להוסיף אוירת מציאותיות לאימון.

תקופת-המעבר הנוכחית

צבא ארה"ב נתון עתה בתקופת-מעבר גדולה. הגייסות הנוכחיים של הצבא והחיפוש אחר טקטיקה, אורחי-פעולה וצורות מבנה הולמים, אשר בהן אפשר יהיה לנהל התנגשות אטומית ואף לזכות בה מהווים, אולי את המשימה והמבחן הגדולים ביותר שעמדו לפני צבאנו אי-פעם. בעת שלום, במשימה זו יש משום מבחן לכל קצין, בין קצין-צבא-קבע ובין קצין-מילואים; את מאמצו המשותף ואת מוחותיו, יש לכוון בגלוי לקראת העתיד, ולא להשהותם בעבר. גם דורנו הוא דור של שינויים ותמורות במגמות צבאיות.

בשחר המלחמה המאורגנת של בני-אנוש לחמו גייסות בהמון, ובנצחון היו זוכים האמיצים ביותר, החזקים ביותר או המרובים ביותר. מאוחר יותר נתגלה כי אנשים מאומנים-היטב יכולים להנחיל תבוסה למספר רב של אנשים שאימונו פגום — וכך הפך האימון לחלק קבוע של משלח-היד הצבאי. עם התקדמות האימון והלוחמה, גילה האדם כי יש לאגד למבנים את האנשים החמושים טוב יותר, אחר-כך למדו לדעת, כי אותם מבנים עצמם לא יתאימו לכלי-נשק שונים. התרבות לא התאימה למבנים אשר בהם לחמו בחניתות, והאנשים בעלי הקשתות והחצים היו זקוקים למרחב פתוח בשביל מערך-מפוזר של קלעים-מתגרים. כאשר הוכנסו לראשונה הסוסים לשימוש בצבא המצרים הקדמו-נים, לא השתמשו בהם לקים חיל-פרשים, אלא רתמום למרכבות-מלחמה. הצבאות האשוריים כללו פרשים ורגלים, אולם השתמשו בסוסים גם למר-כבות-מלחמה. היה על האדם להתנסות, אחר לבקש פתרון, ולבסוף לערוך ניסויים כדי שתתפתח ה-תפישה של חיל-הפרשים האמתי. לבסוף, פינתה ה-מרכבה את מקומה בפני השימוש בסוסים לצרכי חיל-פרשים. אולם הפתרונות באו לאיטם. ניסיון

⁽¹⁾ ראה מערכות חוב צ"ה, חידושי נשק וטכניקה.

⁽²⁾ הנמצא ברשותו של החוג, שהוא גם מפעיל מטרות-הדמות באמצעות כפתור חשמלי.

ניכר נדרש כדי ללמוד את העובדה, כי יש לחיל-הפרשים החדש כוח-הלם רב יותר שעה שהוא מסתער במבנה מהודק — ולהגשים מסקנה זו גם באימון. נדרשו מקוריות וכוח-המצאה כדי להגביר את תכליתיותו של חיל-הפרשים; הארכובה הומצאה סופית בשנת 550 לספירת-הנוצרים — זמן רב אחרי אלכסנדר הגדול וחניבעל.

רואים אנו, איפוא, כי עברה תקופה ארוכה מאז ניתן המכשיר — הסוס ועד אשר „ליטשו“ בני האדם, והביאו לידי שלמות, את השימוש הצבאי במכשיר זה.

תקופת דורנו סיפקה לנו מכשירים חדשים לרוב. הממציאים השלימו את פועלם — אולם משימתם של אלה מאתנו הלוברים מדים רק החלה. עלינו לחקור, לארגן ולפעול כדי שינצר היסוד המתאים אשר עליו נוכל להשתית את האימון העתידי, וממנו נוכל להמשיך ולטפחו. מבקשים אנו לשמוע את רעיונותיך, ואתה נקרא להשיר מבט נכחד. מעל לכל ראוי לך ללמוד, כדי שתהיה מצויד מבחינה מקצועית בשביל העתיד.

כמות עצומה של ספרות-דמיונית נכתבה על הנושא: כיצד הפכה עתה החזקת כוחות-קרקע לקראת מלחמות עתידות לאנכרוניזם יקר-מחיר, כתוצאה מברואם של כלי-נשק וטיפוסי ציוד חדשים ורבי-עצמה. הלך-מחשבה זה מוצא לו הד בלבו של האמריקאי הממוצע. כולנו היינו רוצים ב„תחליף זול“ בשעת מלחמה. אולם שבילי-המלחמה של ה-היסטוריה זורעים במיליוני מכוונות שניטשו על-ידי אנשים, אשר לא נותר בהם עוד רצון הלחימה. כאשר עוזב הרצון את האדם, עוזב האדם את ה-מכוונות. טרם הומצאה המכונה שיש לה אומץ רוח או תקיפות-רצון. האדם הנו — ותמיד יהיה — הגורם-המכריע הסופי במלחמה. המכוונות שימושיות הן וחיוניות, אולם לא תוכלנה לעולם לשמש תחליף לחייל — החייל אותו אנו חייבים לאמן.

טרם נקבע מה בדיוק יהיה אורח הארגון-מחדש הדרוש למלחמה אטומית. אולם, יודעים אנו כי ה-מבנה הארגוני צריך שיוכל להסתגל על נקלה לפיזור במצבי הגנה ולניצול מהיר של כלי-הנשק אטומיים במצבי-התקפה. המבנים שבתוך הדיביזיה,

⁽¹⁸⁾ convertiplane — קונברטיפלאן.

⁽¹⁹⁾ כונת פסקה זו: להגדרת ניידות-האוויר של הצבא, ב-היקף מבצעי וגם עולמי.

⁽²⁰⁾ בול ראן (Bull-Run) התבוסה הגדולה והקשה אשר סבל צבא-הצפון מידי צבא הדרום במלחמת האזרחים האמריקאית.

במיוחד, צריכים להיות עשויים תאים-תאים, כך שאם כוח-משנה מסוים, זה או אחר, יפגע פגיעה קשה, שלימות הדיביזיה ויכולת-פועלה לא תושפע על-ידי-כך במידה מכרעת. פירושו של דבר — נטיה לקראת קבוצות-קרב של חילות משולבים קטנות יותר וניידות מאוד, בעלות יכולת רבה לקים קשר בינן לבין עצמן, ניתנות להטסה, בעלות עצמת אש אדירה, והמסוגלות לניידות ומהירות טקטיות. ה-הליקופטר, ואותו „אנדרווינגס“ המכונה „מטוס-והליקופטר-לסירוגין“⁽¹⁸⁾ ישמשו לקדם יחידות, ול-סיע להן, על-ידי „לפיתה אנכית“ ועל-ידי פעולתן של „מפקדות לוגיסטיות“ אוויריות. מן ההכרח שיפותחו ויבחנו תפישות ואורחי-פועלה חדשים לא רק בתחום הטקטיקה כי אם גם בתחום הלוגיסטיקה. לאזור הקרב הממשי יהיה עומק מוגדל, ו„חלל ריק“ צבאי ישתרע בין אוור זה לבין שטחי הבסיס, ה-רחוקים מאוד, המספקים סיוע לוגיסטי.

לארגון של צבאנו מן ההכרח שיהיו הכושר להמצא בזמן ובמקום בהם ידרש, והגמישות והניידות לנוע לשטח הכרעה אחר, שעה שידרש⁽¹⁹⁾.

מתי חייב הצבא להתחלק ולהתרבות

אם יגיע רגע הגיוס הפתאומי והמלא, תגלה כי על „שכמי“ מנהיגותך מוטלות לפתע בעיות גדולות וכברות: המקדית והדוחקת שבתן תהיה בעית האימון — אימון תוך תקופות-זמן קצרות. „המותרות“ היחסיות של זמן לשם אימון, שמהן נהנינו ב-מלחמת-העולם השניה — לא ינתנו לנו שוב לעולם. מצב דברים זה תובע כי עליך להיות בעל ידיעה צבאית מעודכנת — בסיס אשר עליו תוכל להשתית את ניצול מנהיגותך וחריצותך לשם פעולה מנדית.

הבה ולא ניתן, כמנהיגים הפוליטיים, בטחון מופרז באנשינו אלא אם כן ניתן להם אימון מצוין. מקיף ואינטנסיבי. האמריקאי הוא בעל בטחון-עצמי, ועשוי להתלהב. הוא היה נלהב כאשר צעד מושיג-טון הבירה לקראת „מערכת בול-ראן“⁽²⁰⁾ ב-1861, אולם יחד עם זאת היה בלתי-מאומן ובלתי-ממוש-מע. יומיים נדרשו לו כדי לצעוד 25 ק"מ בלבד! בין 30,000 אנשי גייסות שהוקצו לפיקודו של גנרל מק-דאואל, היו רק 800 חיילים מאומנים. בדרך מסעם של אנשים בלתי-מאומנים אלה נותר משעול של שמיכות, מקטרני-חיילים וצרכי מזון שניטשו. אנשים עזבו את השורות כרצונם, שתי מים ואכלו פירות כאות נפשם, ושוטטו הילך והילך לאורך הדרך. יש לזכור את שואת התבוסה שבאה כתוצאה

מכתבי-המיני-לקצונה שבידכם. הוכחתם את כושר-רכם בקרבות בלוחמה ממשית. עתה, רובץ עליכם — ועל חבריכם-למקצוע בצבא-הקבע — משא כבד: הצורך להגביר את כושרכם המקצועי על ידי לימוד מקצועי. אם תצטרך מדינה זו שוב לשירות פעיל של כושר-הפיקוד שלכם, הרי תזדקק לכך מאוד. ובכל מספר ורמה שתוכלו להעמיד. אולם אין בידינו כל מכוונות או כלי-נשק ש-יספקו כושר מנהיגות לימוד-נסיון ונוסך-השראה. אמונה הבוטח של האומה רובץ על שכמיכם לקראת שעת-חירום, כי תבוא. (לפי הרצאה בכינוס קציני מילואים)

מכך על צבא זה של כוחות הצפון, כלקח מתמיד לתוצאותיו של חוסר אימון. משימת האימון כיום מורכבת הרבה יותר. מעל גבחינה הפיסית, הטכנית ובחינת "חריצות הכפים" שבאימון, קים הצורך הדוחק והמתמיד לאמן ולחשל כך את מוחות האנשים ונפשותיהם לקראת מחצם האפשרי של כלי-נשק אטומיים שבידי האויב, ושל דרכי לוחמה-פסיכולוגית אויבת, שגם אחרי מחץ זה יגיחו חיילים-לוחמים פעילים ולא שרידים מוכי-הלם בעלמא. אתם הנכם מפקדים. עמדתכם נקבעה — הינו, מבחינת החוק; אולם עמדתכם אינה נובעת אך ורק

באימוני-תמרונים בקורדיאה
"מחסה" רובאי בונקר אשר לפני
כן הטיז לחוכו רימון-זרחן.

אולם — הטוב והמעולה שבאימון של היום צריך שיהלום את דרישותיו של הגרוע שבשדות-הקרב של המחר — שדה הקרב האטומי, כפי שמת-בטא אחד מידידי. פירושו של דבר, שיותר מאשר בזמן מן הזמנים הוטל על מוחותינו להכשיר את החיילים לקראת ההלם של פגישה במלחמה ממשית על ידי טיפוח גישה ברוכת-דמיון ומציאותית לענין האימון.

הכשרה זו — אי-אפשר שתהיה פסיבית. עליה להיות מפורשת ותקיפה. ברגעים ידועים חיבת היא להיות אכזרית בדריכותה הנמרצת, בלחצה הרב ובעצמתה — על-מנת שיוכל החייל להגית" מתוכה בוטח ביכולתו, אפילו זועזע קודם-לכן תוך כדי התהליך שעבר עליו בשדה-האימונים. צריך שתהיה

ליום. קול. רוברם ב. רין

דרכים באימון-מציאותי לקרב

הגורם המציל חיי-אדם והמזכה בנצחונות במרוצת השנים מאז 1776* נעשה רבות בתחום האימון הצבאי על-מנת להכשיר את חיילינו לקרב, ובמידת-מה אף ל"הכניסם" לתוכו. בתקופת שנים זו התקדם האימון מן השלב של "כיכר המסדרים — אל-תוך-המערכה" עד אל תקופתנו הנוכחית, תקופת "הצגת-אדם בהתנסות-של-אש וכניסה-לקרב".** מוחותיהם של אנשי-הצבא הוכיחו את סגולת הדמיון שלהם על ידי התפתחות מתמדת זו של אמ-צעים מושרשים-במציאות לאימון חיילים ולבחי-נתם: — הקורסים להסתננות, לקרב-מהודק וקרב גוף-אל-גוף, לקרב בערים; האש הארטילרית הנית-נת מעל לראשי הגייסות; הדגמות של דו-קרב בין טנקים בתחמושת "חיה" של מקלעים בני קליבר 0.30; ולבסוף — הצגת גייסות במבחן ההתנסות בנפץ-והדף של כלי-נשק אטומיים.

* השנה ממנה מונים האמריקאים את קיומם כמדינה עצמאית, ובה קם צבאם הראשון.
** באימונו של הצבא האמריקאי כולל מושג זה לא מעט מן המכונה "אימון במסלול קרב" בצבא הבריטי.